

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Mucovozov Andrei,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Mucovozov Andrei către Brigada 2 Infanterie Motorizată a Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative; obligarea pârâtului să emită un act administrativ prin care să achite indemnizația unică de concediere, în mărime de 3 solde lunare; obligarea pârâtului să emită un act administrativ prin care să plătească daune morale în valoare de un salariu,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-1243/23
NR. PIGD 2-22023338-01-3ra-27122023*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. T. Avaailoiaie)
Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Mucovozov Andrei

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 17 februarie 2022 Andrei Mucovozov a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva Brigăzii 2 Infanterie Motorizată a Ministerului Apărării al Republicii Moldova solicitând:

- anularea ordinului nr. 2 §2 din 01.04.2022;

- obligarea pârâtului să emită un act administrativ prin care să achite indemnizația unică bănească de concediere, în mărime de 3 solde lunare, conform art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și ordinul comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nr. 242 par. 8 din decembrie 2021;

- obligarea emiterii unui act administrativ prin care să plătească daune morale în valoare de un salariu.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 20 decembrie 2021, prin ordin al comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nr. 242, §2, a fost exclus de pe listele unității militare și eliberat din serviciul militar pe contract. Unul dintre paragrafele din ordinul de mai sus prevăzut – „Se achită indemnizația unică bănească de concediere, în mărime de 3 solde lunare, conform art.19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor”. Acest ordin al comandantului de brigadă a fost creat în baza ordinului ministrului apărării nr. 0227 din 25 noiembrie 2021. Nu a primit această indemnizație unică bănească de concediere.

3. La data de 11 ianuarie 2022 a expediat o cerere preliminară Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, iar la data de 18 ianuarie 2022 a primit răspunsul № 16\57 la cererea sa prealabilă, cu care nu este de acord.

4. În luna mai 2022, în instanță a luat cunoștință de ordinul apelat al comandantului de brigadă № 2, §8 din 04 ianuarie 2022.

5. La 15 noiembrie 2022 a depus o cerere prealabilă către comandantul de brigadă № 1293. Iar, la 24 noiembrie 2022 a primit un răspuns la cererea sa preliminară № 16\1166. Indica reclamantul că nu este de acord cu acțiunile administrative întreprinse și actele administrative adoptate de comandantul de brigadă, le consideră ilegale și nemotivate, încălcându-i drepturile și libertățile.

6. În susținerea acestei poziții, reclamantul a invocat că eliberarea sa din serviciul militar pe contract, a avut loc în conformitate cu articolul 35 lit. j) din Legea Republicii Moldova nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, care prevede eliberarea din serviciul militar prin contract din motive de inaptitudine

pentru funcția exercitată, în cazul său din cauza lipsei sale de acces la secretele de stat. Acest fapt a fost confirmat prin ordinul ministrului apărării nr. 0227 din 25 noiembrie 2021, prin care a fost eliberat din serviciul militar prin contract în rezervă, în Baza punctului 140 lit. j) - din motive de inaptitudine pentru funcția exercitată.

7. În acest sens, reține că art. 140 lit. j) din Hotărârea Guvernului Nr. 941 din 17-08-2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate prevede că: „Eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează: j) din motive de inaptitudine pentru funcția exercitată - militarii apreciați de comisiile de atestare că nu-și îndeplinesc atribuțiile și sarcinile de serviciu sau cărora le-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „necorespunderea parțială funcției”, însă această pedeapsă nu a avut efectul educativ scontat și militarii cărora le-a fost refuzată acordarea dreptului de acces la secret de stat sau în cazul în care acest drept a încetat, dacă este imposibilă folosirea acestora în funcții similare celor deținute în serviciul militar și dacă aceștia nu acceptă să fie transferați în funcții inferioare”.

8. Astfel, invocând în acest sens art.7 alin. (4), art.19 alin.(3), alin. (4), alin. (5) din Legea Republicii Moldova nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, menționează că articolul din concedierea sa, prevede plata a 3 salarii la concediere. Adică, de câte ori este eliberat militarul în temeiul acestui articol, de câte ori i se plătește indemnizație de concediere. Or, Legea nu limitează numărul plăților de concediere, astfel cum este prevăzut la articolul 19 (3.5) pentru alte cazuri de concediere.

9. Mai comunică că, la modificarea ordinii de excludere din listele unității militare nr. 242 din 20 decembrie 2021, nu a fost organizată și efectuată cercetare de serviciu, prin urmare, în conformitate cu legislația în vigoare, comandantul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată în acest caz a fost obligat să desemneze o anchetă de serviciu, în cadrul căreia să stabilească adevărul în cauză și să-i ceară o explicație asupra acestui fapt. Cu toate acestea, nu a fost întreprinsă această acțiune administrativă obligatorie, ceea ce a încălcat cerințele legislației în vigoare și drepturile și libertățile fundamentale garantate.

10. La fel, notează că reprezentantul pârâtei la ședință a confirmat că ordinul nr. 242 din 20 decembrie 2021 a fost modificat din cauza unei erori tehnice la semnarea acestuia, însă conform p. 4 ordinului MA nr. 290 din 21.11.2002 „Despre aprobarea Instrucțiunii privind modul de efectuare a cercetării administrative în AN”, comandantul unității nu avea dreptul de a modifica ordinul de zi nr. 242, §2 din 20 decembrie 2021, prin alt ordin de zi nr.2, §8 din 04.01.2022.

11. Invocă că, în conformitate cu Regulamentul serviciului interior al forțelor Armate ale Republicii Moldova (aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 3 septembrie 2009), Anexa nr. 17, este evident că competența unui ordin zilnic nu include dreptul de a schimba un alt ordin zilnic, respectiv, această modificare a ordinii de zi este posibilă doar pe ordinul comandantului, după o cercetare administrativă.

12. De asemenea, consideră că comandantul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nu a avut dreptul și competența de a modifica ordinul nr. 242 din 20.12.2021 despre excluderea sa de pe listele unității, luând în considerație prevederile pct. pct. 52, 53, 54, 55, 56 din Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate (Aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 3 septembrie 2009), or, este evident că comandantul are dreptul de a da ordine numai personalului militar din subordinea acestuia, iar ordinul trebuie să respecte cerințele prezentei legislații, regulamentelor militare și altor acte normative.

13. În sensul dat, aduce la cunoștință că la data de 20 decembrie 2021, prin ordin al comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată № 242, a fost exclus de pe listele unității militare și trimis la Centrul Militar Chișinău, adică nu s-a supus de drept comandantului de brigadă, din moment ce a fost demis din serviciul militar.

14. Drept urmare, Ordinul comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată Nr.2 din 04.01.2022, prin care s-a modificat ordinul de mai sus, a fost emis după eliberarea sa din serviciul militar, pe vremea când era deja la evidența militară în Centrul Militar Chișinău.

15. Având în vedere cele de mai sus, susține că este evident că comandantul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, Ciocoi Ilie, la modificarea ordinului nr. 242 din 20 decembrie 2021, și-a depășit atribuțiile de serviciu și a emis un ordin în legătură cu un militar de rezervă care era nesubordonat acestuia în serviciul militar.

16. Notează reclamantul că, plăți în numerar conform ordinului nr. 242 din 20.12.2021, nu au fost emise în ziua concedierii sale.

17. Potrivit art. 143 alin. (1), lit. a) din Codul muncii, la momentul concedierii sale, 20 decembrie 2021, între el și intimata nu au existat dispute cu privire la plata unei despăgubiri bănești către el și această compensație bănească nu i-a fost plătită în ziua demiterii din serviciul militar.

18. În conformitate cu cerințele legislației în vigoare și normelor general acceptate, consideră că procedura de anulare a ordinului este următoarea: trebuie să existe un motiv confirmat legal pentru anularea ordinului; temeiul anulării ordinului trebuie stabilit în mod clar prin lege; ar trebui efectuată o anchetă internă, în cursul căreia toate părțile să fie audiate; ordinul modificat trebuie să conțină informații despre circumstanțele care au servit drept motiv pentru anularea comenzii; ordinul modificat trebuie comunicat tuturor părților interesate. La fel, consideră că, conform legislației în vigoare, o plată în plus a fondurilor către un angajat poate fi recuperată doar în cazuri excepționale. Printre ele: a fost făcută o eroare de numărare; se dovedește vina salariatului ca nu a respectat standardele de munca sau a fost sesizat în timpul de odihnă; instanța a constatat că au existat acțiuni ilegale ale salariatului în scopul obținerii de bani necâștigați.

19. Niciuna dintre normele de mai sus nu a existat sau nu a fost stabilită. Or, pe baza situației juridice, indemnizația bănească a militarului, fiind o formă de plată a muncii lor militare, reprezintă o plată echivalentă cu salariul. Adică, indemnizația

bănească a militarului, în caz de primire nejustificată, nu este rambursabilă, cu excepția cazurilor de necinste din partea beneficiarului și a unei erori de numărare.

20. Încălcărilor de mai sus ale legii și drepturilor sale, s-au produs din vina directă a comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, colonelul Ilie Ciocoi, care, în urma rezultatelor procesului, poate fi adus în regres. Mai înainte, la concediere l-a împiedicat să primească indemnizație de concediere.

21. Astfel, toate acțiunile întreprinse împotriva sa de către Ciocoi Ilie, nu au fost supuse legii, ci doar în beneficiul său personal și vizau hărțuirea și presiunea împotriva sa și au fost de natură discriminatorie. Respectiv, în funcție de deznodământul cauzei, Ciocoi Ilie va face obiectul unui recurs în viitor sau al altor acțiuni legale.

22. În activitatea sa administrativă, pârâul a mai săvârșit și alte încălcări ale legislației în vigoare și ale drepturilor și libertăților sale fundamentale și anume: nu a fost deschisă procedura administrativă, nu a fost sesizat despre derularea acesteia, nu a avut voie să facă cunoștință cu materialele cauzei administrative etc.; în actul administrativ atacat nu se indică modalitățile de contestare a acestuia.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

23. Prin hotărârea din 22 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani acțiunea înaintată de Mucovozov Andrei a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

24. La data de 02 martie 2023 Mucovozov Andrei a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 22 februarie 2023, solicitând anularea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

25. Prin decizia din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Mucovozov Andrei și s-a menținut hotărârea din 22 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

26. În motivarea soluției sale, instanța de apel a stabilit că la data de 22.03.2017, conform ordinului de zi nr. 62, locotenentul - colonel Andrei Mucovozov a fost exclus din lista nominală a Bazei militare de instruire a Armatei Naționale, în baza punctului 140 lit. j) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17.08.2006.

27. La data de 11.05.2017, conform ordinului de zi al comandantului Bazei militare de instruire a Armatei Naționale nr.97, ordinul de zi nr.62 a fost modificat prin completarea: „să i se achite 3 solde lunare, conform prevederilor 9 alin. (5) al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22.05.2005”.

28. Așadar, conform ordinului de zi nr.97 din 11.05.2017, locotenentului-colonel Andrei Mucovozov, prin Lista de plată nr.49 „De distribuire a salariului angajaților Brigada 2 IM pe luna aprilie 2017”, au fost distribuite 3 solde lunare în suma 17 863,14 lei.

29. Ulterior, suma dată a fost transferată pe cardul bancar al locotenentului-colonel Andrei Mucovozov, conform listei „Alimentarea listei de carduri nr.99 din 22.05.2017”.

30. La data de 23.06.2020, conform ordinului de zi nr. 120, locotenentul-colonel Andrei Mucovozov a fost inclus în lista nominală Brigăzii 2 infanterie motorizată, în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 19.06.2020 nr. 3-1759/2019, care a obligat Ministerul Apărării să emită un act administrativ, prin care să-l restabilească pe Andrei Mucovozov în serviciul militar prin contract în Forțele Armate a RM.

31. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.03.2021, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 19.06.2020, cu emitere în partea casată a unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii, iar, la data de 10.11.2021 Curtea Supremă de Justiție a dispus că recursul înaintat de Andrei Mucovozov, este inadmisibil.

32. Întru executarea Deciziei Curții Supreme de Justiție, la 25.11.2021 a fost emis ordinul Ministrului Apărării nr.0227 (referitor de efectiv), prin care locotenentul-colonel Andrei Mucovozov, a fost considerat eliberat din serviciul militar prin contract în rezervă în baza punctului 140 lit. j), din data de 15.02.2017.

33. Drept urmare, la data de 20.12.2021, în temeiul îndeplinirii ordinului MA nr.0227 din 25.11.2021, comandantul Brigăzii 2 infanterie motorizată, prin ordinul de zi pe unitate nr.242, l-a exclus pe locotenentul-colonel Mucovozov Andrei din lista nominală a Brigăzii 2 infanterie motorizată.

34. Totodată, la data de 04.01.2022, prin ordinul de zi pe unitate nr.2, paragraful 2 al ordinului nr.242 din 20.12.2021 a fost abrogat și s-a înlocuit, fiind exclusă sintagma „se achită indemnizația unică bănească de concediere, în mărime de 3 solde lunare, conform art. 19 alin.(5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor”.

35. Raportând prevederile art. 19 alin. (5), art. 35 alin. (3) lit. j), alin. (4) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005 și pct. 40 lit. j) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 941 din 17.08.2006, la circumstanțele speței, Colegiul judiciar a considerat că urmează a fi reținute ca întemeiate concluziile instanței de fond, precum că ordinul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată a Ministrului Apărării al Republicii Moldova cu nr.2 din 04.01.2022 privind abrogarea §2 din ordinul de zi nr. 242 din 20.12.2021, este unul legal și întemeiat. Or, prima instanță just a stabilit că, Mucovozov Andrei a fost eliberat din serviciul militar pe contract în conformitate cu articolul 35 lit. j) din Legea Republicii Moldova nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, din

cauza lipsei sale de acces la secretele de stat, conform ordinului de zi nr.62 din 22.03.2017.

36. La eliberarea sa din serviciul militar, reclamantului Mucovozov Andrei i-au fost achitate 3 solde lunare, în sumă 17863,14 lei, fapt ce se confirmă prin Lista de plată nr.49 „De distribuire a salariului angajaților Brigada 2 IM pe luna aprilie 2017”, ulterior transferată pe cardul bancar al locotenentului-colonel Andrei Mucovozov, conform listei „Alimentare listei de carduri nr.99 din 22.05.2017”.

37. Achitarea soldei de 3 salarii lunare, a avut ca temei ordinul de zi al comandantului Bazei militare de instruire a Armatei Naționale nr.97 din 11.05.2017, prin care, ordinul de zi nr.62 din 22.03.2017 a fost modificat prin completarea „să i se achite 3 solde lunare, conform prevederilor 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22.05.2005”. (f.27 dosar administrativ).

38. Astfel, deși reclamantul a fost ulterior restabilit în funcție, la eliberarea repetată a acestuia din funcție, ultimul nu poate beneficia de 3 solde lunare, aceasta fiind o indemnizație unică de concediere, de care reclamantul a beneficiat anterior. Prin urmare, ținând cont de faptul că reclamantului Mucovozov Andrei i-au fost achitate 3 solde lunare, în sumă 17863,14 lei, fapt ce se confirmă prin Lista de plată nr.49 „De distribuire a salariului angajaților Brigada 2 IM pe luna aprilie 2017”, ulterior transferată pe cardul bancar al locotenentului-colonel Andrei Mucovozov, conform listei „Alimentare listei de carduri nr.99 din 22.05.2017”, instanța a apreciat ca fiind legal și întemeiat inclusiv ordinul de zi pe unitate nr.2 din 04.01.2022, prin care, paragraful 2 al ordinului nr.242 din 20.12.2021 a fost modificat, și anume: a fost scoasă sintagma „se achită indemnizația unică bănească de concediere, în mărime de 3 solde lunare, conform art. 19 alin.(5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor”.

39. Or, această modificare a fost necesară din motivul că, eliberarea locotenentului-colonel Andrei Mucovozov nu a avut loc în anul 2021, dar a avut loc în anul 2017.

40. Instanța de apel a respins argumentul apelantului că, ordinul comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nr.2 din 04.01.2022, a fost emis de o persoană care nu avea competență în acest sens, deoarece la data emiterii ordinului din 04.01.2022 reclamantul era deja la evidenta militară în Centrul Militar Chișinău. Or, apelantul nu ține cont de faptul că, atât ordinul nr.2 din 04.01.2022, cât și Ordinul nr. 242 din 20 decembrie 2021, reprezintă acte administrative care fac parte din procedura administrativă de eliberare a lui Mucovozov Andrei din Serviciu Militar, începând cu data de 15.02.2017. Respectiv, nu sunt relevante argumentele invocate de apelant despre lipsa competenței al emitentului ordinului contestat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

41. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 05 decembrie 2023 Mucovozov Andrei a depus recurs, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

42. Recurentul a invocat că instanța nu a aplicat legea materială care urma a fi aplicată. Astfel, a susținut că ultima sa zi de lucru a avut loc la 04.01.2022. La eliberarea sa din serviciu nu i-a fost achitată indemnizația unică de concediere. Legea nu limitează numărul de plăți astfel cum este prevăzut la art. 19 din Legea nr. 162/2005. Recurentul consideră că articolul din ordinul său de concediere prevede plata a 3 salarii la concediere, adică de câte ori este eliberat în temeiul acestui articol, de atâtea ori i se plătește indemnizație de concediere. Iar, ordinul nr. 2 §8 din 04.01.2022 nu are putere retroactivă. Astfel, ordinul nr. 2 §8 din 04.01.2022 a fost semnat la 04.01.2022 și datorită faptului că ordinul semnat abaterilor a fost anulat, noul ordin nu are influență juridică pentru perioada 20.12.2021-04.01.2022.

43. De asemenea, a indicat că la modificarea ordinii de excludere din listele unității militare nr. 242 din 20.12.2021, nu a fost organizată și efectuată cercetare de serviciu

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

45. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

46. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul

inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

47. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 11 decembrie 2024 recurentului Mucovozov Andrei a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 103).

49. Cererea de recurs a fost depusă la data de 05 decembrie 2025. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

50. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

51. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

52. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Mucovozov Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Mucovozov Andrei conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse

în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

55. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

57. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

59. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu

privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

60. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Mucovozov Andrei.

61. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Mucovozov Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu